

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114203243
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114203243.3

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci navrhovateľa: BL Finance, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 44 307 683, zastúpený splnomocnenkyňou: SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 17, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: U. B., narodený XX. X. XXXX, bytom T. Q. XXX, o návrhu odporcu na obnovu konania sp. zn. 15Rob/40/2005, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na obnovu konania a nariadenia odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu sp. zn. 15Rob/40/2005 **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ obnovy konania je povinný zaplatiť účastníkovi BL Finance s.r.o. náhradu trov konania vo výške 264,73 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia splnomocnenkyňi Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o. a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ obnovy konania sa návrhom zo dňa 3. 2. 2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 5. 2. 2014 domáha povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15Ro/40/2005 a zároveň nariadenia odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 30. 3. 2006 sp. zn. 15Rob/40/2005.

Uznesením č. k. 8C/26/2014 zo dňa súd pripustil, aby z konania vystúpila spoločnosť GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a na jej miesto vstúpila spoločnosť BL Finance, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 44 307 683.

Návrhom zo dňa 3. 2. 2014 doručeným tunajšiemu súdu dňa 5. 2. 2014 sa navrhovateľ obnovy konania domáha obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15Rob/40/2005 a odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu č. k. 15Rob/40/2005 zo dňa 30. 3. 2006 v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a e) Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na to, že dva týždne pred podaním návrhu sa dozvedel o dôvode obnovy konania. Poukázal na rozhodnutia súdov a to Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17CoE/2/2010, Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16CoE/107/2009, rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp.zn. 10CoE/5/2010 s tým, že v dvoch bolo potvrdené uznesenie prvostupňového súdu o zastavení exekúcie a v treťom bolo potvrdené zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov a to rozhodnutie Okresného súdu v Žiline sp.zn. 17C/134/2008-31 potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co 46/2009, rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 23C/154/2008, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoE/34/2009, ktoré sa týkajú neprijateľných zmluvných podmienok pri úverových zmluvách. Poukázal na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní neriešil ako predbežnú otázku viaceré zmluvné podmienky uzatvorenej Zmluvy o úvere so zreteľom na ich nesúlad so zákonom, európskymi pravidlami na ochranu spotrebiteľa a dobrými mravmi. V neprospech navrhovateľa došlo k neprimeranému zabezpečeniu

úveru, k dojednaniu Obchodného zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorého dojednanie nemohol ovplyvniť, k dojednaniu neprimeraných sankcií a nejasných a pre spotrebiteľa nezrozumiteľných podmienok. Ďalej poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Beian v. Rumunsko, rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie /rozsudok z 27. 6. 2000 Spojené prípady C-240/1998 až C-244/1998 Océono Grupo Editorial SA, rozsudok z 21. 11. 2002 - prípad C-473/00 Cofidis SA, keď povolenie obnovy konania je odôvodnené tým, že platobný rozkaz je v rozpore s uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa obnovy konania, oboznámením sa s podstatným obsahom založených listinných dokladov, návrhom zo dňa 3.2.2014, čestným vyhlásením na č.l. 7, písomnosťou na č.l. 8-14, rozsudkom súdneho dvora vo veci C-618/10 na č.l. 15-31, prípadom Beian proti Rumunsku na č.l. 32-38, rozsudkom súdu zo dňa 27.6.2010 na č.l. 39-41, vyjadrením k návrhu na obnovu konania zo dňa 11.7.2014, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane prílohy zo dňa 21.9.2009 na č.l. 58-70, vyjadrením zo dňa 18.8.2014 na č.l. 82-89, spisom tunajšieho súdu 15Rob 40/2005 (návrhom zo dňa 10.12.2005 na č.l. 1-4, zmluvou o úvere zo dňa 26.6.2001 na č.l. 6, platobným rozkazom zo dňa 30.3.2006 na č.l. 20), s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ obnovy konania uviedol, že o dôvodoch, resp. o rozhodnutiach, ktoré uviedol v návrhu sa oboznámil prostredníctvom občianskeho združenia HOOS na ochranu práv spotrebiteľa, pred dvoma týždňami ako bol podaný návrh vo veci samej. V pôvodnom konaní, v rámci ktorého bol vydaný platobný rozkaz, bol braný ako podnikateľ a nie ako spotrebiteľ. Inak by neboli úroky v takej výške, a akej o nich bolo rozhodnuté v rámci platobného rozkazu. Sankcie si uvedomil až potom, keď bol vyzvaný exekútorom na zaplatenie. V čase keď bol vydaný platobný rozkaz a mohol podať odpor, situáciu neriešil.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Rob/40/2005 vyplýva, že tunajší súd vydal dňa 30. 3. 2006 platobný rozkaz č.l. 20, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 32 520,30 Sk spolu so zmluvnou pokutou 6504 Sk a úrokom z omeškania vo výške 0,1% denne zo sumy 32 520,30 Sk odo dňa 12. 3. 2004 do zaplatenia a úrokom vo výške 2,46% mesačne zo sumy 32 520,30 Sk od 13.8.2004 do zaplatenia a nahradíť trovy konania vo výške 7140 Sk. Súčasne ho poučil, že ak nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy, uloženej mu platobným rozkazom, má možnosť v lehote 15 dní podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal, opravný prostriedok, ktorým je odpor proti platobnému rozkazu s tým, že súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej, alebo neoprávnenou osobou. Tiež ho poučil, že ak nepodá odpor s odôvodnením vo veci samej, nadobudne platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku a na jeho základe bude môcť navrhovateľ ako oprávnený, viesť exekúciu na jeho majetok. Predmetný platobný rozkaz bol doručený dňa 12. 4. 2006 do vlastných rúk odporcovi, ktorý nepodal odpor a preto platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28. 4. 2006.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz. Návrh na obnovu konania je koncipovaný ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohla byť znovu prejednávaná vec právoplatne skončená, a to za zákonom stanovených podmienok. Obnova konania môže byť podaná len proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je zo zákona vylúčená. Zásadne možno návrhom na obnovu konania napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu i právoplatný platobný rozkaz. Právoplatný platobný rozkaz možno napadnúť návrhom na obnovu konania z dôvodu uvedených v ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. iba vtedy, ak sú tu nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré navrhovateľ obnovy konania (odporca) nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu, a to i napr. preto, že o nich nevedel. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. a) O.s.p.), a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak ich v pôvodnom konaní nepoužil.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 230 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, e) § 228 ods. 1 písm. e).

V konaní o povolení obnovy konania súd rieši len otázky procesnej povahy. Preto sa súd pri rozhodovaní o povolení obnovy konania zaoberal otázkou, či sú splnené procesné podmienky pre konanie o povolení obnovy v tom, či návrh bol podaný včas /§ 230 ods. 1 O.s.p./.

Podľa ustanovenia § 232 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa ustanovenia § 233 Občianskeho súdneho poriadku ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Podľa ustanovenia § 234 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených ustanovení O.s.p., ktoré aplikoval pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania. Navrhovateľ obnovy konania prevzal platobný rozkaz dňa 12. 4. 2006. Na pojednávaní zotrval na vyjadrení, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel pred dva týždňami pred podaním návrhu od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (t. j. dňa 22. 1. 2014). Návrh na obnovu konania doručil súdu dňa 5. 2. 2014.

Najskôr sa súd zaoberal skutočnosťou, či bol návrh podaný včas. Lehota pre obnovu konania je lehotou prekluzívnou, t.j. jej uplynutím zaniká právo podať návrh na obnovu konania na súde. Zákon pripúšťa výnimky z objektívnej trojročnej lehoty, nepripúšťa však výnimku zo subjektívnej lehoty, v ktorej musí ten kto sa o dôvode obnovy dozvedel, podať návrh na obnovu konania.

Obnova konania v zmysle § 230 ods. 1, 2 písm. a) O.s.p je možná iba v prípade, ak po uplynutí 3 ročnej objektívnej lehoty a súčasne v 3 mesačnej subjektívnej lehote je podaný návrh na obnovu konania, pretože sú tu dôvody uvedené v § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. a to je možné len v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený. Navrhovateľ obnovy konania poukázal na niekoľko civilných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ktoré v čase rozhodovania súdu neexistovali, teda nepreukázal existenciu trestného rozsudku s právnymi účinkami podľa § 230 ods. 2 písm. a) O.s.p., preto súd dospel k záveru, že návrh na obnovu konania z tohto dôvodu bol podaný oneskorene po uplynutí objektívnej lehoty, ktorá uplynula dňa 28. 4. 2009, t.j. 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia, nakoľko sa na daný prípad nevzťahuje výnimka z objektívnej lehoty uvedená v § 230 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Navrhovateľ obnovy konania sa však domáhal obnovy konania i z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., pri ktorom sa plynutie lehôt na podanie návrhu posudzuje tiež v spojení s § 230 ods. 1,2 písm. e) O.s.p.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie, o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.

Úradný vestník Európskej únie pozostáva z dvoch navzájom súvisiacich sérií L a C a vedľajšej série S. Obsahuje legislatívu EÚ ako aj informácie a oznamy EÚ. Séria C okrem iného obsahuje informácie a oznamy EÚ vrátane zhrnutí rozhodnutí Súdneho dvora a súdu prvého stupňa.

V úradnom vestníku Európskej únie sa uverejňujú aj zhrnutia rozhodnutí Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa, pričom platí, že dňom uverejnenia sa stali známymi každému, koho sa týkajú, nemožno považovať návrh na obnovu konania za podaný včas, t.j. v lehote troch mesiacov od toho času, keď sa navrhovateľ o dôvode obnovy konania dozvedel, keďže sa vo svojom návrhu odvoláva na Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Oceáno Grupo Editorial SA z 27. júna 2000, Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-473/00 - Cofidis SA z 21. novembra 2001, rozhodnutie ESLP vo

veci Beian v. Rumunsko zo dňa 6.12.2007 a uznesenie Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C 76/10 Pohotovosť s.r.o. v. I. Korčekovská.

Nakoľko sa rozsudky Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, vynášajú v čase, ktorý presahuje objektívnu trojročnú lehotu, zákon umožňuje použiť dôvod na obnovu konania spočívajúci v takomto rozhodnutí aj po tejto objektívnej lehote, avšak subjektívna trojmesačná lehota počítaná od okamihu, keď sa navrhovateľ dozvedel alebo mohol o tomto rozsudku dozvedieť musí byť dodržaná. Zákon nepripúšťa ani odpustenie takto zmeškanej lehoty. V tomto prípade navrhovateľ obnovy konania podal návrh na obnovu konania po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá uplynula 3 mesiace po uverejnení rozhodnutí v Úradnom vestníku Európskej únie.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh na obnovu konania v celom rozsahu zamietol nakoľko bol podaný oneskorene a to z dôvodu uplynutia subjektívnej lehoty v zmysle § 230 ods. 2 písm. e) a z dôvodu uplynutia objektívnej lehoty v zmysle § 230 ods. 2 písm. a). O.s.p. Súd zároveň vzhľadom na zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania nerozhodoval o povolení odkladu vykonateľnosti pôvodného rozhodnutia v zmysle § 233 O.s.p..

Naviac aj v prípade, ak by nebol návrh podaný oneskorene súd by návrh zamietol z nasledovných dôvodov.

Dôvodom obnovy konania uvedeným v ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., je existencia skutočností, rozhodnutí, alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať jednak podmienku, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska a to napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy, objektívne v čase pôvodného konania existovali a účastník z procesného hľadiska nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (spravidla pôjde o prípad, keď účastník o existencii skutočností, alebo dôkazov nevedel) a podmienku, že tieto sú spôsobilé, pre účastníka pôvodného konania, prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Dôvodom na obnovu konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. je existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev, resp. iného orgánu Európskych spoločenstiev. Ide o vyjadrenie supranacionálneho charakteru, tzv. komunitárneho (európskeho) práva a princípu priority nadradenosti komunitárneho práva, vnútroštátnemu.

Obnova konania nie je opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávnosti súdneho rozhodnutia, ktorá má pôvod v nesprávnom postupe súdu alebo je výsledkom nesprávneho posúdenia veci (s výnimkou § 228 ods. 1 písm. c), e) O.s.p.). Na nápravu nesprávneho rozhodnutia v takýchto prípadoch, slúži odvolanie (ako riadny opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu), v tomto prípade odpor proti platobnému rozkazu, alebo dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu). Obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní, alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Skutočnosti uvedeného charakteru, navrhovateľ obnovy konania v návrhu na obnovu konania neuvádza. V pôvodnom konaní mal navrhovateľ obnovy konania možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého mal možnosť uviesť všetky skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktorými spochybňuje nárok odporcu. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a)/ O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol.

Pokiaľ ide o navrhovateľom obnovy konania v priebehu konania predložené rozsudky súdov Slovenskej republiky, tieto nie sú pre predmetnú vec právne významné, keďže sudcovia Slovenskej republiky

rozhodujú nezávisle v súlade s čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Navrhovateľ obnovy konania neuviedol ani jedno rozhodnutie Súdneho dvora európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, ktoré by podľa neho malo byť v rozpore s právoplatným platobným rozkazom, vydaným v pôvodnom konaní. Z uvedeného dôvodu tu nie je ani predpoklad pre povolenie obnovy konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. Rozhodnutia, na ktoré navrhovateľ obnovy konania poukazoval, sa týkajú povinnosti členských štátov Európskej únie dosiahnuť, aby povinnosti uložené Smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, boli plnené.

Navrhovateľ obnovy konania neoznačil rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, s ktorým by mal byť v rozpore právoplatný platobný rozkaz. V našom právnom poriadku však ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p. ukladá súdu povinnosť ex officio skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, a zároveň neumožňuje súdu vydať platobný rozkaz, ak po preskúmaní zmluvy vyvodí záver, že táto obsahuje neprijateľné podmienky. V predmetnej veci a contrario je možné konštatovať, že ak súd vydal platobný rozkaz, tak posudzoval aj zmluvu, z ktorej bol uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy z hľadiska, či obsahuje neprijateľné podmienky. Ak však neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie platobného a teda tento spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, skôr by z tohto hľadiska prichádzal do úvahy iný mimoriadny opravný prostriedok.

Navrhovateľ obnovy konania neosvedčil ani jednu zo skutočností, zakladajúcich dôvod obnovy konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. a), e) O.s.p. a preto súd návrh na povolenie obnovy konania, ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech priznal mu súd náhradu trov konania v plnej výške ako náhradu trov právneho zastúpenia

za dva úkony právnej pomoci: príprava a prevzatie zo dňa 11. 12. 2014

účasť na pojednávaní dňa 16. 12. 2014

2 x á 61,41 eur, 2 x á režijný paušál á 8,04 eur, náhrada straty času za účasť na pojednávaní dňa 16. 12. 2014 (cesta Bratislava a Trnava a späť) za 4 polhodiny á 13,40 €, spolu 52,04 €. Celkovo súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 228,56 €, ktorú súd zvýšil o 20 % DPH 45,71 €, spolu 274,27 €. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení; cestovné za použitie motorového vozidla EČ Q. zmysle § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zákona č. 283/2002 Z. z., Opatrenia MPSVaR č. 181/2008 Z. z. za účasť na pojednávaní dňa 16. 12. 2014 cesta Bratislava - Trnava a späť/ 1 x 112 km x 0,183 € + náhrada za pohonné hmoty 6l/100 km x 112 km x 1,367 eur. Celkovo súd vyčíslil odmenu vo výške 266,62 eur (2x61,41 eur + 2x8,04 eur + 4 x 13,40 eur + 9,19 eur + 20,50 eur + 44,43 eur DPH), avšak priznal požadovanú výšku náhrady trov konania 264,73 eur, ktorú uložil podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť splnomocnenkyňi SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 282/2002 Z. z. v platnom znení náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz"), ods. 5 cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

Pokiaľ ide o cenu za pohonné hmoty, splnomocnenkyňa navrhovateľa nepredložila doklad o ich zakúpení zo dňa 16. 12. 2014 a žiadala priznať cenu 1,359 eur za liter. Súd mal preukázať cenu pohonných hmôt zverejnených na www.statistics.sk /Štatistický úrad SR/ za deň 16. 12. 2014 v sume 1,520 eur za liter /benzín 95B/. Súd priznal požadovanú cenu za benzín.

Nakoľko súd zamietol návrh na obnovu konania, zamietol aj návrh v časti odkladu vykonateľnosti rozhodnutia vo veci platobného rozkazu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.